

[Handelsministeren.]

ling i Grønland er det fundet naturligt, at aktieselskabsloven sættes i kraft også i Grønland. Aktieselskabslovens bestemmelser kan stort set gennemføres uden ændringer for Grønlands vedkommende, men visse særbestemmelser vil dog være nødvendige på grund af den store afstand til aktieselskabsregisteret, ligesom der må drages omsorg for, at der i Grønland indrettes et særligt register med tilgængelige oplysninger om de selskaber, der oprettes i Grønland. Det foreslås derfor, at de nødvendige bestemmelser om registrering m. m. af aktieselskaber med hjemsted i Grønland fastsættes ved bekendtgørelse, jfr. bilag 1 til lovforslaget.

Under hensyn til de lange grønlandske afstande og de vanskelige kommunikationsforhold må det endvidere anses for nødvendigt at forlænge enkelte af de i aktieselskabsloven fastsatte frister. Det gælder de i lovens §§ 58, stk. 1, og 82, stk. 2, fastsatte 2 måneders frister, der foreslås forlænget til 4 måneder. De i loven i øvrigt fastsatte frister vedrørende anmeldelser og andre meddelelser skønnes derimod at være tilstrækkelig lange også for grønlandske forhold under hensyn til, at anmeldelse m. v. kan ske til en myndighed i Grønland.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til bemærkningerne til forslaget, vil jeg gerne anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Ministeren for kulturelle anliggender (Bomholt): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om teatre*.

Da jeg den 13. april d. å. første gang fremsatte dette forslag her i tinget, var det, som fremhævet ved fremsættelsen, ikke tanken, at det skulle gennemføres i samme folketingsår. Fremsættelsen skete med henblik på en første behandling og en indledende udvalgsbehandling i det håb, at de tanker, som forslaget indeholdt, kunne blive alsidigt belyst både gennem tingets over-

vejelser og gennem den offentlige debat, som det kunne ventes at lovforslaget ville give anledning til.

Jeg mener at have grund til at udtrykke tilfredshed med den modtagelse, som forslaget fik både i tinget og i offentligheden. Forslaget genfremsættes da også i det allervæsentligste uændret. Der er foretaget nogle ændringer af rent redaktionel karakter og kun enkelte realitetsændringer. Lovforslagets principper står uændrede, og jeg kan derfor i hovedsagen henvise til mine bemærkninger ved fremsættelsen i foråret.

Jeg finder det dog rigtigst igen kort at ridsse forslagets grundlæggende principper op, ligesom jeg vil knytte nogle kommentarer til de foretagne realitetsændringer.

Efter lovforslagets indledende afsnit, hvori det nuværende bevillingssystem foreslås opretholdt, behandles de forskellige eksisterende teaterformer, nemlig landsdels-scenerne, det rejsende teater og anden teatervirksomhed, d. v. s. først og fremmest de faste private teatre. For alle disse teaterformer gælder det, at de ikke kan drives uden offentlig støtte på den ene eller den anden måde.

For landsdelsscenernes vedkommende er der til en vis grad kun tale om en kodificering af den for scenerne i Odense, Ålborg og Århus gældende ordning, som går ud på, at staten dækker halvdelen af det driftsmæssige underskud og kommunerne den anden halvdel. Det foreslås dog, at statstilskuddet til landsdelsscenernes bygningsudgifter skal ydes med $\frac{3}{4}$. Forslaget åbner mulighed for oprettelsen af nye landsdelsscener og egentlige kommunale teatre. Bestemmelsen om tilskud til de kommunale teatre, det nye forslags § 15, er formuleret lidt anderledes end i det tidligere forslag ud fra det synspunkt, at det næppe er rimeligt i alle tilfælde at stille de samme repertoire-mæssige krav til et kommunalt teater som til en egentlig landsdelsscene. Den nye bestemmelse giver endvidere mulighed for et friere valg af formen